

[Carl P. Jensen.]

begærede hun sig optaget i arbejdsløsheds-kassen. Jeg vil gerne understrege, at fra den 29. september og til dato havde man intet foretaget sig overfor fru Hansen fra H. og K.s side. Den reaktion, der er opstået, kommer ikke fra H. og K., men fra det øvrige personale, der er beskæftiget på hospitalet. Det fremgår af en erklæring, der er udsendt af fællesrepræsentationen for samtlige ansatte, for hospitalets tillidsmænd, for hospitalets arbejdere, for de ansatte håndværkere, for alt laboratoriepersonale og fra hospitalets kvindelige arbejdere under Husligt Arbejderforbund. Man giver her udtryk for, at der er opstået en uro på arbejdspladsen, der kan medføre de og de konsekvenser. Det er denne reaktion, rådmand Christian Nielsen bliver stillet overfor; det er den, der i forbindelse med hans bestræbelser for at få ro på arbejdspladsen er årsag til, at opsigelsen finder sted; det har forbundet intet som helst at gøre med. Det er en spontan reaktion, og jeg vil gerne her i al stilfærdighed sige, at hvis man ikke kender spontane følelser, der opstår i forbindelse med sammenhold og solidaritet, kan man bare gå lidt tilbage i historien, ja, man behøver ikke at gå længere end til landbrugsstrejken i fjor.

Jeg tror, at der er et af de ærede medlemmer, der har lagt navn til rejsningen af denne sag, der kan huske noget om, at landbrugsorganisationerne dengang takkede deres medlemmer for den solidaritet, de havde udvist under landbrugsstrejken; og da man i denne takkeudsendelse ikke tog afstand fra de landbrugere, der gik så vidt i deres spontane følelse, at de hældte de leveringsvillige landbrugeres mælk i grøften, må jeg gå ud fra, at man også indenfor landbrugskredse accepterer den særlige form for spontane følelser, der opstår i forbindelse med solidaritet. Men måske er der forskel, alt efter hvem det drejer sig om.

I det hele taget må man undres, når man ser, hvilke navne der står bag dette forslag til beslutning. Jeg har stillet mig selv det spørgsmål, om det er den højere moral og selvransagelse, der ligger til grund for forslaget, om det alene kan være den episode i Aarhus; kan den virkelig være en saglig motivering for at gøre det høje ting ulejlig med en debat om orga-

nisationstvang? For at der ikke skal være nogen tvivl, vil jeg gerne understrege, at lige så vel som ifølge et gammelt ord lov er lov, og lov skal holdes, således er også en overenskomst en overenskomst, og den skal også holdes. Der ligger mig en almindelig respekt i blodet for den slags.

Jeg kunne bedre have forstået, om de ædle følelser, som forslagsstillerne nu lægger for dagen, var fremkommet i det høje ting for nogle måneder siden, da Den almindelige danske Lægeforening krævede en overenskomst overholdt på Færøerne. Såvidt jeg husker, gav såvel venstre som konservative i denne sag klart udtryk for, at de mente, at regeringen her burde vise fasthed. Det forekommer mig tilmed, at man gav sit mishag tilkende, fordi man mente, at regeringen havde tøvet i denne sag.

Hvad var realiteterne da dengang? Hvis bare een af de ærede ordførere, der kommer efter mig, kan antyde, hvori forskellen på Aarhussagen og den såkaldte Klaksvigsag skal søges, vil jeg være mere end taknemlig. Jeg har prøvet at vurdere hver især af disse to sager, men må tilstå, at jeg ikke kan finde nogen forskel; derfor spørger jeg — og måske spørger jeg mere naivt, end det kan tillades, når man er medlem af det høje ting: Hvor langt har man tænkt sig at begrebet ansatte personer skal række? Det vil jeg meget gerne have lidt at vide om. Skal forslaget også omfatte skolelærere, altså personalet ved både statslige og kommunale skoler? Skal det også omfatte ingeniører i stat og kommune? Skal det omfatte de tandlæger ved skolevæsenet, der gennem snart et helt år har boykottet skoletandplejen til ubodelig skade for tusinder af børn i den skolepligtige alder? For ikke at tale om læger, sygeplejersker og andre ansatte ved de mange kommunale og statslige sygehuse og offentlige institutioner. Jeg kunne nævne flere grupper, og jeg kunne godt tænke mig et svar. Samtidig vil jeg spørge, om man tror, at man helt kan se bort fra, hvad sådanne grupper mener om dette forslag. Jeg vil gerne fra venstres og konservativ side høre, om de også har taget de grupper, jeg her har nævnt, i betragtning, eller om forslaget kun skal gælde den gruppe lønmodtagere, jeg har den ære at repræsentere som tillidsmand i dansk fagbevægelse.